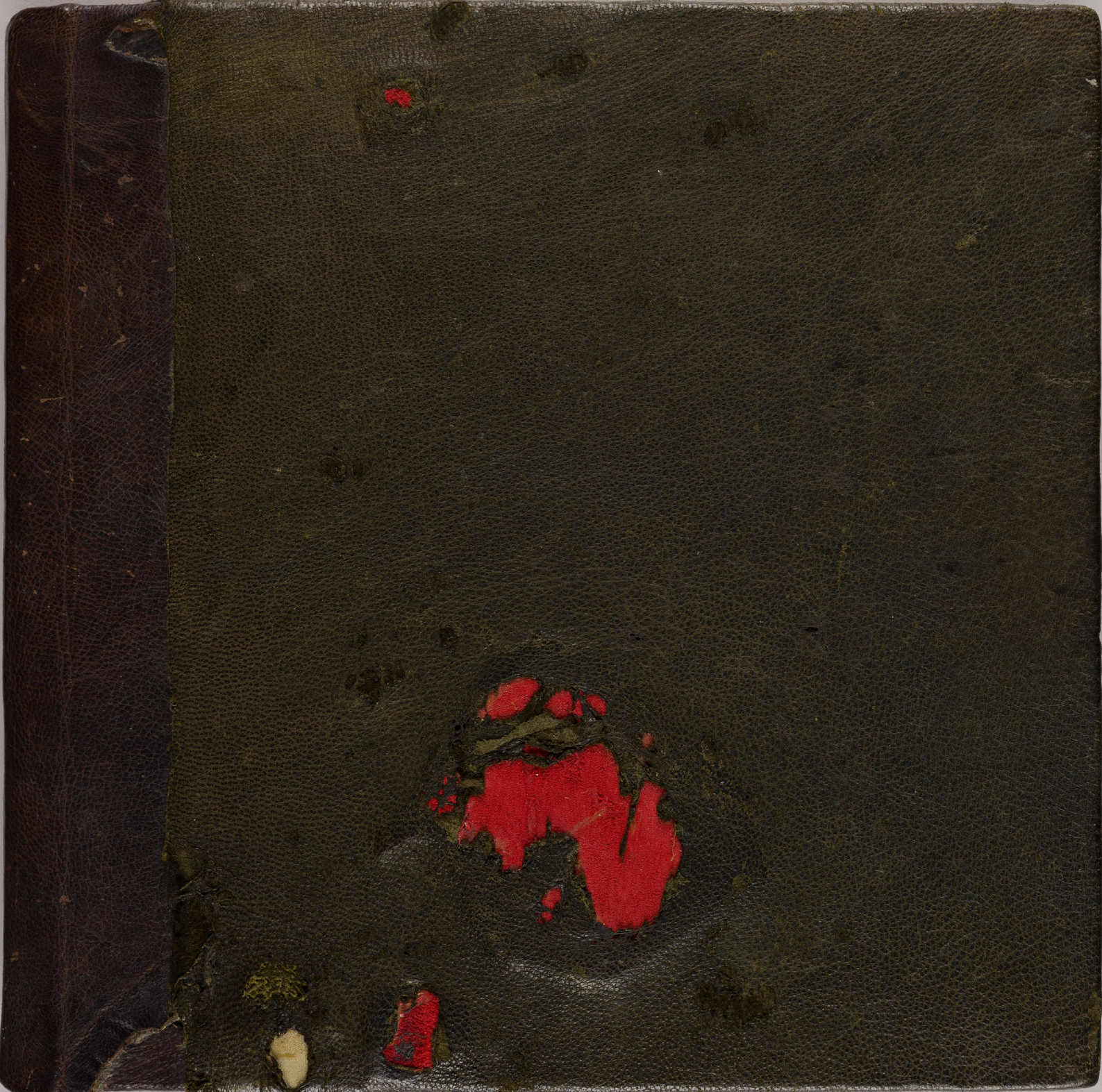

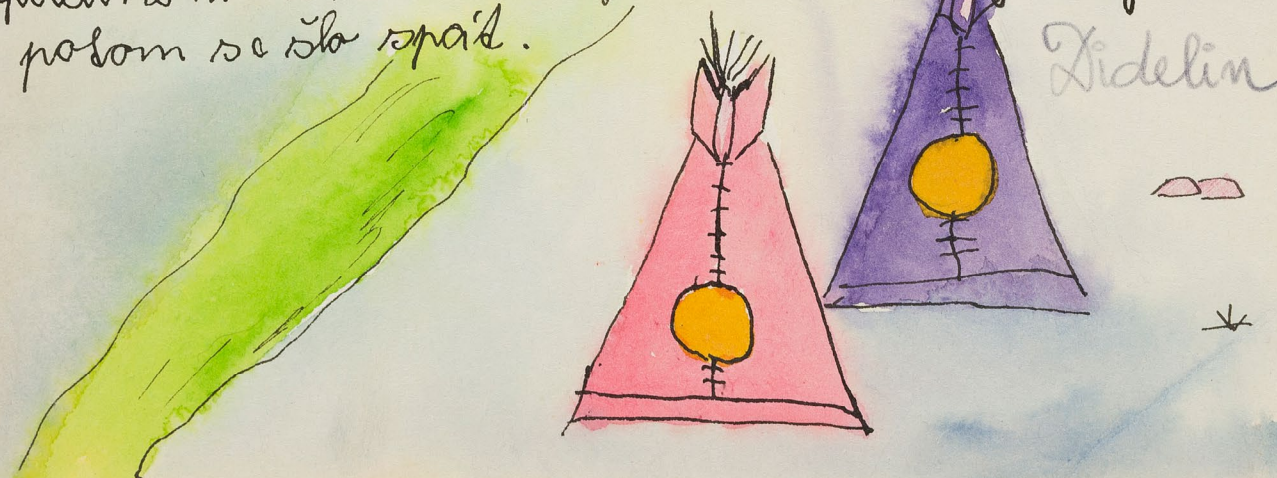
Začátek všeho ...

1. den

Když jsme přišli na nádraží, právě došli Vova, Blanche a Štěpka. Chvíli jsme čekali a potom jsme vyrazili. Šli jsme po silnici, která vedla mírně do kopce. Bubby a já jsme šli úplně poslední. Mysleli jsme, že už tam nedojdeme. Za chvíli jsme si měli sundat kletky a navázat si oči. Potom jsme si měli sloupnout do řady - i s Achielama a chytli se za ruce. Blanche nás vedla. A tak jsme šli. Za chvíli jsme slyšeli nějaký hukot a šum. A v tu chvíli jsme měli stát a rozvázat si oči. Všichni koukali - byli jsme dohla kousek od kraje vyhlídky. A pak jsme šli k velkému ke-pee. Vova nám řekl, že si dojdeme pro kletky. Pak se chvíli domlouval vedoucí Achielu s Vovou, kudy a kam mají jít. Potom samostatně, když už odešli řekl nám Vova, že kdo chce tak se může jít vykoupat. Moc nás nebylo, jenom Jovvy a já. Po skvělé koupeli jsme se sešli ve velkém ke-pek. Za chvíli začalo přšet a tak jsme si všechny svoje věci přenesli. A každý si vyndal svoje jídlo a jidlo. Potom, když přestalo přšet, šli jsme na ládky. Když už jsme měli všechny, tak jsme je potírali. A na konec jsme ke-pek posloužili. Všechny věci si každý přenesl do svého ke-pek. Večer následovala večeře, večerní koupání a mytí. Potom následoval ohně a pak se šlo spát.

2 a 3. den

Po propuknutí následovala rozsvícení, Po rozsvícení koupání a mytí - koupali jsme se všichni až na Cipu, Blumna, Štěpky a Bubby - kteří nemohou. No a následovala snídání, kterou varil jeden pro svůj kmen. Po skvělé snídání následoval úklid ke-pee. Chvíli potom bylo odpráskávání sezení, kde jsme se seznámili s programem dne. A, když už jsme odcházel objevil se pracující hlava a oznámila nám počet polen na úklid ke-pee, náš kmen měl 5 polen druhý den a 4 polena třetí den. Potom se dodělával ke-pee. Před odchodem jsme se šli vykoupat - byla bájóná voda. Pak byl dobrý oběd. Dále následovala siesta. A zase se do dělávalo. A šli jsme se myt, potom byla večeře a po večeři koupání. A byl večerní ohně. A třetí den probíhal stejně až na to, že se odpoledne začali starší bojovníky. Potom byl také večerní ohně a potom se šlo spát.

Lašchemu tohoto dne byl gam. Poškrtili' rozorí-
ce jsme se našli se ~~smrčina~~ smrčina no-
hamo. Záměla náš aš doba. Smrdění, kterou
pro náš připravil kapitanáš. Dopoludne bylo vě-
nováno dostavbám a proběhlo celkem v klidu
aš na Hujdiba a slavně aš je celkem normál ní.
Práci aš hochu dřavna' byla speshena obědem,
který pro náš připravil Kralici. Odpoledne pro.
vřava načelnická škola

Den ^{4/3.7.} mateřídoušky

Po obvěle' rozcvičce a snídani a nashivali náčelnickým lesní bubule (odpadky potvrazení lesa). Ve sběru jsme byli poslední což byla hlavně moje chyba. Naš kmen nestal se stejně skromně dodělat. Obed, který byl proti očekávaní dobrý připravili kuchaře. Po krátké sesti byl program o kmořích ky, kteří nás učili různým dovednostem. V našem kmenem byl sám, který nás učil macovat a lesovou kůrou lépe řečeno hledat lišky což se mu samostatněmu moc nedařilo.

Odpoledne byla náčelnická škola a Blum se na mně samosdružně snažil vysvětlit co se tam děje. Na Náčelnické škole jsem byla jenom chráně, protože jsem varila večerů mícemě jsem sjízдила. Se se mně ani Gary

Po večerě s klesou se jednodlisy' kmeny vach-
tily doo dlouho jsme se dověděli, se musíme
udělat ohniště, připravit dřevo a uklid-
it le-pee. Jako vždy to kromě naš
kmeny měli také jsme to musel-
li dělat na poslední chvíli a to
Blum ještě někde lovil po lesa
medvědy, takže jsem

nakonec musela udělat práci a sa nej.
nevím co mu mám říct, sice a vlastní
míle udělá dvacet polem, ale nedokáže
sa dva dny umýt kašlík, protože by
byla slavnostně vysvěcována tee-pee, při
čemž se mi skoro nepodařilo zapálit
ohně. Při spívání se jako první převa-
lo dávné jež. Takle písnička na mne
vždycky zapůsobí. Gam potom slavnos-
tní náladu nesouhlas ani ostatními
písničkami a právě v této chvíli mě
naštrval Blum tím, že řekl že chce Ba-
talion, který se tam podle mého názoru
vůbec nehodil. Nakonec se rozhodl a ke-
lo KAŽDEMU SEBEVRAHOVI ZÁLEŽÍ NA ŽIVOTĚ, PROTOŽE
JINAK BY SE Z NĚJ NESTAL SEBEVRAH. Na ná-
zoru jsme se nedohodli, ale ušla sáji
mavě si napovíдали.

Cipisek (Hatahilla)
→ Ilči

deu přelich
doplněno se stýčky
odp. psaní LD, přímě, dle
7: lemmi tělovětna, přímě
a noci: bři ti čas

Den kontryhele 5.7.

~~Už~~ po ranním sezení si pro nás Lavonejsa
připravil rajmavou hříčku a psaním dopisů. Úkolem
bylo napsat na předem určené písmeno co nejdelší
souvislý řetěz. Hříčka měla velký úspěch a bavilo mě,
se nejdelší a nejzmysleuplnější řetěz měli nováčkové.
Po dohrání a vysečtení jsme si šli vyrobít šipičky
na hru lov svíšťů. Nelzyli všechny tak originální jako
se nováči, Lavonejsi, ale alespoň udržovali snů. Bim' snů
jsem byl já. Utvořil mě Korova a další lovec byli Korova, az Bully
a Mo. Nejlepší lovec a plíščí byla asi Bully, která se dala
sala přiblížit k svíšťovi na 1,5m. Odpoledne jsme se končivě
dostavili nahoru na plan, kde nás v jehmí olom čekal
Maganak. Jeho hra měla za úkol procvičit naši
rychlost a bystrost. Naším úkolem byla postřel co nejníže
větví a to v pořadí a odhadnout velikost stáda jelenů
a se vše v nejkratším čase. U nás byl problém
v tom, že jsme byli nevyzpyalí a šipiček měl. Po půl
hodině nám Maganak oznámil, že jsme sam jíz dosti
dlouho, tak se dopadlo tak, že ~~ukon~~ jsme postřeli
o 6 metrů a jeleny jsme odhadly na dvojnásobný počet.
Odpoledne byla náčelníků škola a sportovní odpoledne.
Po náhodě zpívání nám náš komor cest takto sigo.
Po dopití jsme uvnitř klidný, ničím nemotřeným
spankem svého india.....

zapsal
Blum (zabíhnutí Rula)
→ Caton-zapa

Teprve po prudší' deštové přeháňce jsme se vypravili
gindurím směrem na Grškovou kúru. Byl příjemnej vzhled

po dešti vynikávalo slunce. Brčkový háj jsme našli
- stále se objevovaly další a další vrchy. Kůra se nám moc
dobře melovala - kmeny byly buď popraskané nebo
plné rýh. Pak navíc se stromy poskládaly podél
a vrchů a tím naše roborová hora skončila. Vraceli
jme se oklikou kolem Gindury. Neustále jsem se zastavoval
u známějších i neznámějších kytel - mandle jich bylo tolik, až
oči přecházely. Ještě jsme naplnili sklínčků jahodami
a ověšení kůrou a kůrami jsme se vrátili do lágru.
Momenty překvapení připravila Sony - ta při hře
ringo, když diktátorský začala s macarólem.

Včera pak paprsky vyprávně rašitky a začalo se, že všichni
byli spokojeni a teď se na první dužli. Tábor ubíh,
hlídal rool vltu. Spánek staršiny magamaka, který
se našel s čilovským a cest, byl lehký, proto zproroval
dvě postavy, které pronikly kruhovým otvorem do velkého
keřce. Vyskočil z lůžka, skočil utřel si na kůru, vrhl se kolo
s tajem - našel smutek. Staršinou šakali s postelí.

Byla tma jak v pytlí - utřel si na kůru a podarilo přelom.
Domnívali jsme se, že to byli psi duchovní a povážlivé
hory, o které nám vyprávěti poulnici magamak a čilovský,
kde byl ukryt vášnivý wampum, a kterým chtěli ručovat
všechny trošičky rodu. Kojemství tva. Jak se to všechno
vyvine?

Pišmekul

8.7.

ráno: sífy - pitloví - může-li se co pokazit, většinou se to
pokazí

→ porostli elze duchu
povážlivé strom

O: výška nadobí, čem Karpatští dny

P: má. škola (joga), sport

V:

den naprostému
naho šifry 11.

Chvilka dospělosti - turnaje

odpoledne lacrosse

večere - spát

mén - koupání

- případ demony - bigly Mc AR. a Jiblo

Ráno jsme se sešli ve velkém Tee-Pee na ranní sezení poněvadž
bylo nevlidno. Přišel jsem pozdě protože jsem se koupal
do 24 h pod vodou. Poslední šifra dala všem zabrat, protože
jsme v ní hledali složitéjší systém a ona byla psána
do obvyklého hadapísmeka sakvontila svisle i vodorovně
takže po jejich přečtení byli poskládány do klikatě čar.
Potom jsme se převalili do sportovního a šli ven
na hry jednotlivců. Soutěžilo se v těchto disciplínách:

Hod nožem, hod oštěpem, střelba lukem, házení vrhačím
dřívky, běh. Nejprve byl společný běh, nahnal jsem se
protože jsem nechtěl skončit v posteli jako Basic, který
po koupání uleh a zatím ještě neustal. Potom jsme
postupovali po disciplínách jak jsme chtěli.

Ja jsem se neustále chodil koupat, protože než jsem
se přinutil vstoupit do vody, vsušit se a oblit si problematické
indiánské šakno trvalo to cca 20 minut.

lať všechny disciplíny jsem stih.

Poněprv jsem šel na hod oštěpem (podle jeho tloušťky
bych soudil že byl no lou Mamutu) a opět se šel vykoupat.

Tránoval jsem luk (tréninky na oto z 5 metrů) a trefil 2,5 b
(při bod zastření cíle když šíp vypad a bod za plný pohyb zásah)

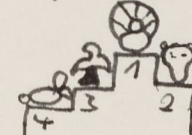
Pak jsem odkládal no vřhaní dřívka - dřívko se pobžilo
na chodidla a pak se prudký pohybem uvedlo v pohyb.

Házání nožem - 5 pokusů (střelba lukem bez zabodnutí 925 bodů)
(střelba lukem s zabodnutím bod).

Vjedenáct odešli lidé z naší kmene pro Pika.

Po obědě se hval lovos - tedy správně po našem
po indiánsku bagatavaj. Mezi tím když ž kmene
neháli pomáhali. Dřívka svedou

Po dohrání všech zápasů jejíž výsledky byl tento

jsem si zabalili !! opravdu došlo k bolení všech zavazadel
což nám bylo divné ovšem věci které patřili do hrabátého
světo jsme dali do loděku.

Večere byla v Tee-Pee. přičili demony a ukradli Mc ARatoru
a Bobby bingli - lať byli polapani. Potom probíhalo zakula-
vání. což bylo roztváření na koupacím. Ještě jsme si
zaspívali večerku a ulehli k spánku na zem na mltém
Tee-Pee.

Tavhon

Den Bojů

Žít. Na ranním sezení jsme dokonali poslední zbytky přechodu z hranařích rozměrů. Přítelkyně nás seznámila s bolho jím, po kterém se den pojmenoval. Sachemem dne byl Kavoneja.

Náš počítací stáda kani potřebují přes cimu dleovat sil, aby se udržela při životě a zůstala svým majetkem věrna. Proto se lid všech rodů ota- do bor k solným pramenům s nadobama nejrizičnějších hran. U solného pramene stál mozný kouzelník a rozdával lidem nabírací solné vody. Po obřadu minulých odměnění vody do ležba prořel vši sít, kříd odamující, že se solné prameny uzavírají, a že svou sil musíme v kotlíkách s vodou ziskat odpařo- váním. My, sokoli, jsme měli 2 kotlíky solné vody, krocami jedem, králíci pol a oki- tu svou vyhlí, takže přišli o svůj och, kani, kterého o den později zřad- ně nabýli. Náš rod tedy nemusel mít strach o život svých kani.

Pro oběd a sísti následoval program uvaz' Setonův hrnec. Indičské hlídky objevily hejna letrůk a vada staršínu se rozhodlo povolat do zbroje bojovníky, aby letrůky zabili, a aby začal lovt. Nejohlednějš' čarostřelka se sply ze všech rodů se svou výstrojí, spau zača přestaly zřkat křiže na kepee a s poposaty, které zanechaly ber) začaly hloubit jámy, kosit dřeva a stavět kamenné. Stačina odpadla, aby indiánské zadržky ghlady a s velkou chutí popjati letrůvho masa.

Lovi se vrátili z lovu s plnou náručí dvou umřavých letrůk a s spau maso pečlivě zabrábaly do dř a jmu.

Já jsem držel hlad a žár, a proto jsem pouze viděl úloví školního lidu, když po vykopání a vybalení z vonných květů mělo maso zelenou barvu.

Zaplněn byl taký večerní program. Žla zpívala, pupse Didekin ghládalo keso, že nikdo není bez dyby a kdo chce najít přátele bez dyby zůstane bez přátel. Naplněn se skvělým dven a démon zalil kotlíkem vody ohně. Postrošení bojovníci vycházeli a neodvažili se nic podniknout. V atmo- fere strachu si všichni spát.

Ráno nás ozbučil Magamag tóny své kytary a zpěvem. Po mrač- níci ve velkém kepee jsem si konečně uvolnil kosi a začal

V noci se démoni opět přihlásili, abychom s jejich přítomností počkali. Staršína Moudamin hledal klid spícího indiánské, když se ze tmy vynořily dva páry démonů rukou a hrdinného nebožáha polupřem umlčet roubíkem z balina. Také ledi staršínu uzuslaba nedotčena. Po krátkém zápasu odpor hrdinného staríka zesblt a starý bojovník Moudamin musel zavolat mladší a pomoc. Z kepee ihned vyběhl bojovník Čatausapa, aby poskytl pomoc přepadenému starci. Spolu s věhodika bojovníky démona dopadl a poběhl na zem, ale démon vyusil své drahelské síly a uprchl. Zdravý staršína byl dojat. O den později se Čatausapa přihlásil o oap za svůj udatný čin.

den jitra
blízkostí mluví, konatost
- secer - potápná secer - hrobo - kles - Napoleon

den čimolánska

Co rauním sezení jsme se vydali na čimnou výstavu.
Měli jsme se pravičit při stovkách a stovkách různých
úkolů, abychom naše chytli Alabastry. Naš první rad
vůči se vydal jako první na cestu. Je zřejmé, že jsme
žili docela dobře jen na pár vynechaných úkolů.
Při jednom z posledních úkolů jsme se vydali špat-
ným směrem, takže jsme vyšli na jinou stranu,
ze které jsme našli ~~na~~ viděli by sálau, do
kterých jsme měli dojít. Šli jsme tedy dle
a vydali se ze strany, jak měl být úkol.
Poslední úkol měl, abychom se vydali nestranu
cestou do táboru. Šli jsme si ropce a vy-
šli jsme na jiné ropce než Gindura. Z toho
ropce jsme také viděli Cerobisus tábor.
Šli jsme druhou stranou a vyšli jsme
se Valrovi. Nekouli jsme, že Valrovia a
Nová Masce jsou spojeny. Pakli jsme se vydali
rána, jak se dostaneme do Nové Masce a on
rána řekl přímo cestu do táboru. Ale my jsme
mu nevěřili. Dali jsme si sice nějakou šitku, ale
napravo jsme se stejně vydali. Během našeho
žiti jsme měli ševce a per stoučit náš náma-
ný den zrušovat

Sežina

- den Mařímků
- svatý rod (míteláda)
- expedice rohu a příprava na nástupu u Cherokee
- indistina u Ch.

Raní sezení začalo jako obvykle. Pyonek nám řekl další dvě kyličky, tentokrát to byla mařímka vonná a hned na to následoval soliter. A až naposled jsme se dozvěděli program. Dozvěděli jsme se, že nás čeká návštěva u Cherokee. Myslí si, že to způsobilo zrušení a narušilo to dopolední kruh. Možná že se spletl, ale hra se mi zdála divná a moc se mi nelíbila. Nejprve jsem moc nepochopila pravidla, a potom mě to nudilo. Celá ta hra spočívala v tom, že každý rod umístil někde šálek a ostatní rody museli dobyt ten šálek druhého no a prostě nebude se o tom moc zmiňovat, protože to není moc záživné. Lepší bude, když napíšu novou o večeru. Na cestu jsme se vypravili asi v 17⁰⁰ na malování a obléčení v indiánských šatech. Každý rod si připravil ještě malou věc, kterou tam na místě měl nechat spálit na počest uzavření přátelství s Cherokee. A ještě sebou měly rody baggalawaiky (lakroky) neboť dalším smekem uzavření přátelství měla být hra baggalawai. Do lábora Cherokee jsme dorazili ještě před setměním a na přivítanou jsme vykouřili dýmku míru.

Puž však začal zápas byl slavnostní obřad na kterém se řekli zápalné věci na uzavření přátelství no a pak přišel zápas. I když Cherokee stále říkali, že to moc neumí zápas s námi vyhráli. Ale nemím zapomenout, že naše strana byla oslabena, neboť Magamak byl zraněn a už nemohl pokračovat ve hře. Po krásném masovém zápasu jsme od hostiněho kmene dostali výbornou večeři (křesťany s čokoládou). Samozřejmě, že všichni začali hned pomlouvat jídlo kvůli varíme mi u náš v láborě. Konečný program této slavnosti byla společná zpívání. Do lábora jsme se vrátili až poctě večer a myslím si že housta lidí bude na tento den dlouho vzpomínat. Ga'line

Anděl vohy den

z tohoto dne jsem alespoň já a myslím, že i víc lidí má
membró, protože ale dopoledne jsem spal. Já jsem ustávovala
asi o půl dvanácti a zřejmě jsem musela ještě volat.
Protože nás a sobotu navštívili rodiče, tak jsme měli s
nimi jít na výlet. Nakonec jsme měli ani jít, a
protože jsme měli hodně práce. Byla to škoda, pro-
tože po cestě sbírali hodně jahod a taky hlavně
protkali Atabasky.

Jinak jsem přes den prala, hrála jsem na kytaru
s Irbis a naučila jsem se nějaké písničky.

Magamat s Mondaminem dělali pro nás vyprávění
ní kvaamiky. Skoro všechny hrnky a misky praskly.
Myslím, že aborat Subikasi a jiné některé to
vydřelo.

Taky jsme hráli ringo. Došla nám to i to.

Dopoledne ~~přes~~ přišel Waronaisa, který dával
promoci. Chvilku jsme si s ním povídali

a potom nás poslal pro smůlu. Měli jsme
nastřihnout asi pět litrův kotle smůly na louči.
Měli jsme to jako první díky Subikasi, která
paměť skoro tři litry smůly dvanácti křehce.

Sice jsem tenhle den nikde jinde nebyla, ale i v
tábore ji měli docela pěkná. Hlavně táboru
hlíd, který se jinej den v táboře nemají.
Došla se mi tenhle den líbila Irbis, protože se
nehádala a hlavně jsem si s ní hlasy srovná-
vala a ráhala.

Takže den se mi líbil, ať na to, že jsem se nějak
dál nedostala.

Sušuga

den dobromysli 15.7.

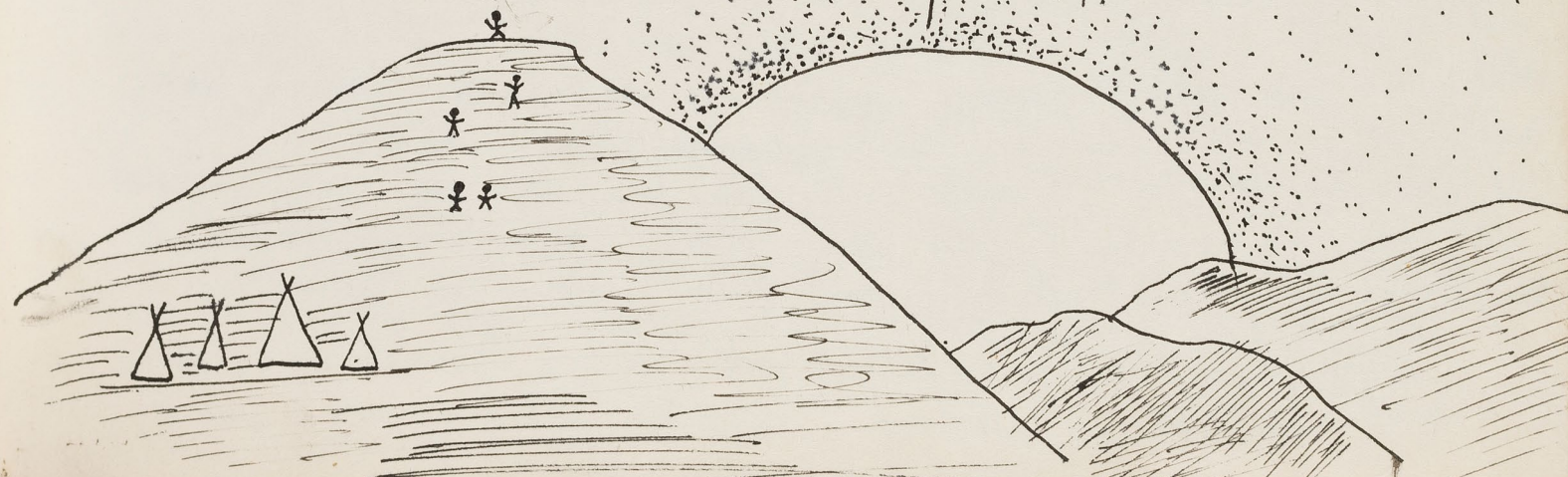
Do ranním sezení jsme se po vzoru čtyř národních rydek do džungle. Náhodou rozdělenu do čtyř skupin jsme utvořili na barvu před sebou a před barvou za sebou jsme stáli:

Kouzely: bílý - žlutá, červená, modrá, zelená. Pokaždě, kdo byl v žluté skupině, zde jsme byli jen 5. Tato hra by se mi líbila, kdyby nebyla hrána mučen (= rychlý šípem). Po skončení boje byla byla spolek s Čechy, Tachov a ká. myslím k plnění ostřích peru ním. Tu jsme došli do širokého táhla a docela jsme odpovídali příměti zase zpátky. To vše za 1 hod 20 min. Asi 15 min pale Edita zprávu, takže to byla pěkná muka. Ostatní muziku zkončil kresit tuší a dřívkem. Po krátké siestě jsme k cestě na velké ke-pu a zkončil znovu kresit. Sva'dila jsme rybníkovat. Tu, které nepovedlo a docela jsem h'm byla zklamána. To sraděně jsme měli volno, ale bylo to takové volno, nevolno, protože místo obvyklého programu - polna jsme dělali louče. Neřadovála více a po tu první etapa putování za wampumovym pásem. Tento den má provázet celý putování, ale evlati koncem. Bylina obrovské jsme polna i v vzdálených krajích - na malé stoře.

PUTOVÁNÍ ZA WAMPUMOVÝM PÁSEM

Začalo pro mne milým zjištěním, že jsem chvilku dříve radost trvala do chvíle, kdy jsem se tak do želeha a zed jsem se, poprvé v životě, do ruky. Věcer byl chon velmi slavnosti, naposled přišel kouzel-ník probrat kus mapy, na které byla zakresle- na cesta k wampumovému pásu. To uveřejnila jistě, že se ugalí pro chon na hon Gindera, s pochodem a chutí vřecstí. Hualí jsme se do kopce, pochodem v mce, tuu před náma. Cesta dolů byla rychlejší a triumfální. Po návratu do tábora to vypadalo jako strachování po obvyklé střevníku města. Počty, bád s pochodem pro radoby na rodu byt v táboře nežim nezbylým. To choněch, nutných na odchod tábora nás strach turba vystřelil zápalný šíp a ugalí jsme se z tábora přelom loc a rána odevit poselství.

PRVNÍ DEN cesty náš rod Sokolů zastihl na cestě nad táborem. Když začalo svítat, vzbudil jsem se a chtěl jsem přechod poselství a grozit za pásem. Do studeného rána se mi páse nechtělo, ale rozhodl jsem se, že půjdu hned. Zato Subikaši definitivně rozhodla, že zůstaneme, a proto jsme ještě usnuli. Sokoly jsem probudil opět až za pár hodin, slunce stálo vysoko na obloze, a my jsme byli do dne, který byl opravdu VELKÝ.

V táboře nás čekalo překvapení, protože ostatní rody právě vyrazily
na velkou cestu, a my jsme neměli nic připraveného. Nebyla příležitost
ani příležitost k tomu a nikdo nemohl říci, jaké bude den a co se
bude dít. Padrino ČITOVEJK takly nespádal nadšeně a šklebil se
jako kouty na talíři. Vše už dávno vyrazili, kroci se odcházel a my
Sokolci jsme ztratili pracně získaný náskok. Za děsných potíží při
ztrátě naší síly nejednoduššího směru, která byla u kůlny jsme vyrazili
světlé ke stromu strachu. Těsnou do kopce nám prasklo několik
křehkých s vodou, takže se nám pak rody nedostávalo. V strachu
strachu jsme takly dohnali kroci a čitovejk marseovkou přikázal
postavit stán z dř. Vydatně jsme posadili myšlenku a vydali se
dál, po loukách z kopce. Běžel jsem si s čitovejkem
tak, až do chvíle, kdy jsme sestoupili do slunného údolí. Bylo vedro
k udušení a usmaženi na slunci státi, a cesta se ploužila
pomalu, pomalu. A vedro, klet, dál dál dál. U potíží se odebrali
lidi z rodu proti jeho proudu k jemuinu pouti a já zůstal
dole u věci. Zpráva pravila, že musíme jít poslat k dalšímu posel-
stvi, a asi jsme se podívali na naši mapu spíše, protože cesta
byla dlouhá, dlouhá... Proto jsme křikli čaji, kleny jsme opili prívodky
čitovejka a on nám v opici prozradil další cestu. U senku se
sabal jsem se pokusil sestřelit kůlnu, ale minulo se to uživkem, který
moji zranění měce. Dál už byla cesta krutá, do kopce a hor. Cestou
jsem obědvali chleby a nikdo nechtěl jíst citron, jedinej citrón oita-
minu. Měl jsem pětúe hnusnej pat- cesta do výš a křečí klet,
krozny horko a žár a obědnej potok na dosah.
Další poselství nás donutilo uvařit litr rody a zas vys, do hor, na
sedlo Silarora, na Murai. Měl jsem pocit jako bůh, cestou
na Klenovského Věže. Chybějící, tam jsem Gam a Zavis.

Ze Silarora sedla se asta příjemně kličkila dolů a u
senku se správně, zastrčenou rly do nejvyšší stěbiny, jsme vyběhli do
kopce kládů na dluh své přítomnosti. Ubozí unavení bratři!
Začalo jasně a malá poprchávat a sestupovali jsme po silnici
za hradem o futuristických bádnicích. Čitavejkův ungl' obličej prozradil
dubnost naší cesty. Začínal jsem se pomalu vliet. Dítě zesílil
a kopy rody kůlnových na les, stejny, jako les Holiba Bilba Pythika.
Živý takly umohléba a celá doba jsem čekal, kdy přijde na
lé malé pěšince uprostřed kůlnového lesa dlouhý, široký a bystro-
zrak. Bylo molro. Celá nasáhla se slunci nebe a po obličejích stěhaly
žlutý rody. Bylo ale a bylo kůr. Byl jsem jedna velká bádka. Zplihle
jsem se plížil. Plži se množili u cesty a pijavice piš.

Rozléhal jsem se pod toly vod. Odvedené jsem
se brodit ušlím pomazaným bahnem a byl to des.
Teprve v místě u dvou kůlnových slavostrán a dvojitého
puom dítě ustal ve svých spádech a přiznal pomizu-
jící porážku. Phe. U klád, kde klád klád kládne
klád klady byla další díva (nebo správa?). Poselství
pokrácování putování potíží se putovním. Cesta nás vedla
cestou rozblácenou a přaužil jsem o tarhové uopa-
du poukličtvi superlekkých pantlíků v křivkách,
a bederce s dehou a ptylchem vloček.

A oznámení jsem s radostí zjistil, že jsme za
Stožky. Do kopce s tím plným žánem se mi kráčelo lehce
a vzlehlé, jako na Mt. Everest s konem Pegasus.
Prý o makedonilou. Z utěně tmy (nebo tme mlžny) se vynořilo
Pisheluh, Vli' a nejvlčejší Padrino a zvlhla do vli' nomy
na čipali (nebo úspičci) Stožky. Bez náhledu a bez mezli
jsem došli do sedla. Poslední poselství wampumového poka
jsem vedorochlísti, nechtějí jsme se oprávněni.

Včera byla Neco (chleba s obilnou rybi, mléčnou deštěm a).
A opět jsem se z tuového mléna objevil krocáním a kralíkům
a burojsorí, spící Didiš a znaveným poutníkům. Byje! Pohecauše
cestou pro vodu s Čatansapou moudro a přemýšleje myšleky
celebral jsem se po odpadkách pohádka ketronejšy do říše snů
(Schlafreich).

DRUHÝ DEN
jsem vstal a vydal se prozřít ráno zcela úplně. Věnovat jsem starost
vládnutím a přecitl jsem bémětu at para Kundeg. Důkladně
jsem zadabohlledl do dale dalehlledu a po vášku
naš dvo grazil do ošech nejvyšších - na Storchu pod vedl-
em Vku. Mezi náprstky, uetřel a výhoda se týly stromy, zavilil
palo na elektrickém křesle a jedle. Vki uarmě hledat
pás, a proto musel zasáhnout bystroerak Sokolu. Byje.

Irbit šelk pás a udivem zraci zřeli umělecké dílo
kvídané krásy a smyslu. Na pásu se vyjímaly znaky pěti spoje-
ných bratřských rodů. Z posvítěl kory jsem se a opět jsem
moudře mluvil s Čatansapou (na kterého je nuha vzít
novou mím, mím kritický petolerantní bratřičku) o sobě, oddile, lidích
a O. CHAPEJE! Státní tábor byl obrazem bídy a utrpení.
Cestou ležeb o báne mladětko plaka ORLOJE, uala
kromadka nestěš, zylt saucitu + zobak a křída. Bačue bapí-
u lezoucho hazyu neodchoválo jeho diabe těb, EXITUS. Destrutivní
života zničil rodin kashadun táboru spící na
žebříčku.

Smutek vst. Dvorka se tak trochu bojí.
Uuavuji tě, bratřičku? Nuž, uavus se! s láskou.

Pak jsme sestupovali do Závadly a ušli jsme mho, jehož je věrna
stoda, stejně jako KENO. Autobus prstých neotesaných Slováků nás
zastil, po dětech mardých kecech a pandánuh. Svez nás jen kus.
Slovaška starinka pravila: Vinětou! V ~~pole~~ pouštním počasí
Závadly jani se plížil nabozen náhladem a čelajic vysodbozujia!
zastaly a odpočinku. ~~Čelaj~~ V Závadce nás malen opustily
tri kopovnice se Subihari v čele. Byje!

Autobusem se nále dorazil do Valhovi mēce a bezpudlně.
Přelýře epudýřily se až cestou do lábora. Pak jsem unaven
jemně, sláhou a pýlkou v oku. POZNAL JSEM!

Rozehnal se alešť tordou bolestivou pětka a ja' začal
unavovat své promokající tělo při ghém nepromokavosti a únavy.
Na Sibí s komány a klišť. Tělo mi mohlo a mohab,
jen bēzet, dál, dál. Prst, rozblhau se, jsem voda. Néjsem.
Karta lape z vlasů a čelisti. Čelime rouštnu. Mluvinu. Chapu.
Ziji. Dál, dál tou vodou. Vítr olý kalhe' rozbaud! Schell.

Jawohl, ker Gershornbamfukret. YPA YPA YPA, V dále se symbolicky
nepromokala postava zahaleného reportéra. Jsem lerc a
černýu bodem moje duše. Ba ne, vše je LHOSTEJNOST.
B debakch byl zvolen učedník knene a žlo se spát.

~~Konec~~ cest. WAMPUMOVÍ PÁS

PRÁTELSTVI

JE NÁS i miji.

PIKO

1. den piästelsträ wola - naechuk Wabaso

2. den piästelsträ - naechuk Subikari

Výpravy lehkých srdcí

Po klasu svých indiánských srdcí jsme se opravili za slem svého putování. Někteří pouze pár dní za tábor pod vedením Mondamina, Magamag, chromý koleno a jeho holky na Muráři a my pod pádnou rukou Vavonejsy jsme vyšli do dally nejdříve, do Hrdcové doliny. Začátek cesty jsme absolvovali s Magamagem a jeho holka a pak jsme šli sami na jih za sluncem. Cestou ke studni na Muráři jsme našli chvilí lípák přičemž schovával se pod strom nepomohlo. Opět jsme mluvili a chladli. Pak na slunci našel dobrý nevyhnutelný oběd. Pak se šlo dále, po cestě a pak se po necestě, přes kopce, dle, buze, šutry, klady a zraje. Až ke strmému srácu nad třicetimetrou skalou. Skalnat se nám nechlelo a tak nechtělo, než propast obejít. Opět se obcházel necestou, tentokrát jinou. A pak už jsme došli na věco, co vedlejší připomínalo pašinku, a tak se šlo, až se došlo ke kamenité cestě po dně potůčku, který na ní pramenil a byl obklopen dvacetimetroumi lopuchy a dřevěnkami. Když byl Hobit, myslí bych si, že je to ten té. Pod tímto potokem byla kolonie nervócních učel. Jejich nervozita dokazala Šušegův k gymnastickým prvkům a hemžila se po rozestřelí zahánců jejich protipokem byl Šantoháč setrvávající v naprosto apatii. Také z Vavonejsy se vlivem hysterických učel stal náhražko komik → šašek. Nakoupili jsme si med a potom mně jedna z šileňů učel věnovala svou drahou ozdobu, takže na učel nemám nejlepší vzpomínky. Po velkém exkurzore se začalo stáhnout a my začli hledat hotel, svůj ald. Semk jsme tedy našli a pak jsme po menší procházce začli varit večer, těstoviny, sýr, a dle s čokoládou. Po této ochutnávce přidal Čabanzapa pro lepší chut zvěřá šleha. Po jídle jsem řekl zett Tracyho hgra. Váááá. A pak se tmdo a tučo, až se setmělo a všichni se šli spát, jenom já jsem hledal věci a čet si novou Skfana žveiga. Potom se ošabně vrátili z hor a tmy a poudali jsme si o kůžkách a pak jsme zalezli do zimbů, za světla právě vyšetřující sítel.

V noci děsně přelo, ak v seniku bylo sucho a teplo. Litoval jsem ty, kteří šli jen na jeden den. Ráno jsme se pokojně probudili, Vavonejsa dočetl Tracyho hgra a zahájili jsme jídlem dopoledne. Jedli jsme: 1. ~~MAK~~ FOLIVKU

2. FOLIVKU
3. MYSLIK
4. ČAJ
5. MYSLIK
6. SLANINU
7. ČAJ
8. MYSLIK
9. MYSLIK

Dopoledne jsme strávili tvorně a činorodě a esus se jen míhaly. A pak začal cesta opět. Do kopce, na Muráři se mi šlo léze a špatně. Cestou jsem si poudals (obstně si poudal se unou) Vavonejsou o sobě a o odděle. Na úbočí kopce se nám uhačal krásnej roček do hor.

Na Nižnej Klatovej lani stála chata na přepaň a by tam pramen. Ale chata uhořela, pramen vyschnul, ovce z kopce, pes pšel, laca laly umřel...

Zase jsme šli na studnu, kde byl k vidění obraz bdy a utrpěl ojn prašle trampů, kteří prožili noc pod širákem a o přehot sušili. Obdarovali jsme je jídlem a sestupovali do sedla šitárova, doli z Muráři. Na cestě těsně před táborem jsme se folili a vůbec poudali. S cigaretou na rtech šluk-šlugy jsme triumfálně vstoupili do tábora

JKO

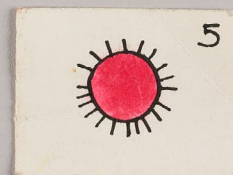
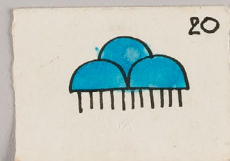

Moji milí, Pátek 12.7.85
mám se moc mizerně. Pan Phdr. Pišta povídal: "Píchněte si pendepon a papejte penicilin. Potom přijďte." Pišnekuch, prosím promiň příkoří působené pro přesličky. Pomohly přes penicilin. Mučí mě méně much. Slabá satisfakce. Sleduji strop, ale sem slepý. Slyším spoustu slátanin. Naslouchám novým neznámým názorům. Nemám ale náladu naslouchat nadutcům našlapujícím naproti v nádherné novostavbě na nylon. Nechci naslouchat nekonečnu nesmyslných nekrologů nevýznamných náčelníků. Hranatost je hnusná. Hrany hlodají hemoglobin. Z hranatosti hořím. Hasiči! Zajímáte se ozahraniční zajímavosti? Zírejte za zakončovací znaménko. Afganistán anektoval Antarktidu. Absolutní absurdita anexy Antarktidy arogantně apeluje na adresu atavistického atentátníka Agcy, aby aspoň asimiloval asketický antagonismus. Velmi vetčný a výkonný velitel ve výslužbě Vladimír Vladimirovič Vladimirov vyzval vládu: "Yankeeové, yperit z yardů yterbia!" Velmi výstižné. Tolik těhle trapných tiskovin.
Bojuji bych byl brzy bojovníkem. Doufám v dopadení domnělých démonů. Neúspěch nakazuje nový náhled a nasvědčuje neutuchající neschopnosti. Kmene, kryjte si koně. Krouové krákorají-koukají, kde krást klisny.
Už umdlévám uondaný a unaven úspěchy. Šundal šem ši švoješelakové štolíčky, šním šunčičku a špádnu špát.

Šantokeč

P.S.: Promiňte, prosím, překlapy a pište!

PP.S.: Bojkotujte Britské Basky!!!

A hand-drawn abstract artwork on a grid background. The composition consists of several vertical columns of colored blocks and lines. The colors used are red, orange, pink, and purple. The blocks are drawn with a textured, sketchy style, and some are outlined with black lines. The overall effect is that of a mosaic or a stylized architectural drawing. There are also some small black dots and lines scattered throughout the composition.

A horizontal strip of a color calibration chart, likely a Munsell Color Services Lab chart, showing various color patches and a grayscale ramp. The patches include primary and secondary colors, as well as a range of skin tones and a grayscale from white to black. The chart is used for ensuring color accuracy in digital imaging and printing.

Valero
Bidekin
Song

Hand-drawn sketches of various symbols and characters, including vertical lines, a circle with internal lines, and a stylized 'S' shape.

Shodně se mi po dokončení DTH líbilo hra na poulička s lehkým srdcem. To mělo velký úspěch.

Alé vigilie se, myslím, letos sliše nepovedla. Protože se to dělalo celý konec tábora. Asi by bylo lepší, kdyby se na to vyhradil jeden den (teda vlastně noc).

Takhle to plno lidí nebrala vážně. Myslím, že minulý rok to bylo lepší.

Alé stejně se mi letošní tábor líbil víc, než minulý.

Ahoj
Kocour

21. srpna

Ahoj Game!

Už jsem Ti toho o táboře se a o lidech řekla dost denkrát, jak jsme se bavili v zářezovacím lepele. Tábor se mně osobně líbil snad nejvíce z dosavadních. Asi taky proto, že byl vyřešen „probleem bydlení“, který byl základem mnoha rozbrojů, hádek a napětí mezi lidma na minulým táboře. Líbilo se mi organizace dne i celého tábora. (systém koní + DTH). To se mi všechno líbilo, když se na to koukám s odstupem. Alé patřič trochu byla (jako na každým táboře) s lidma. Alé přesto si myslím, že to nebylo tak krásné, jak všichni říkali u posledního okně. Problem byl asi o tom, že náčelníci byli bez zkušenosti a autority. ~~Me~~ Mné se o méin kmeni líbilo, že mě de i Iločka brali

mě jako autoritu, alé jako člověka, který se musí o zájmu dobrého probíhání průběhu tábora poslouchat. A krásně mi šlo, že jsem na začátku Iločka ubližovala a pak jsem se pohádala s Axem. Alé to Iločka mi šlo víc, protože se to jsem mohla jenom a jenom já. A nějak jsem si to neuvědomila. Alé až na tohle to bylo dobré. Pak přišel Pkouša to už nebylo tak dobré. S tím se krásně těžký vyjít; pořád ho všichni nechápu. Člověk mu něco řekne a on absolutně nepřipouští, že by to mohlo být pravda a dolo- by se s tím něco dělat. ~~Ne~~ Pořád ho všichni nechápu. slouný bylo, že jsem se s ním pak dost hádala. Alé když on se o 2 roky

starší než já, tak se mi s ním těžko jednalo. Nemůžu říct, že mě neposlouchal, alé když se mu něco nelíbilo, tak se prosazoval...--- Alé myslím, že když jsem měla v rodu starší lidi, že to bylo lepší, než třeba u Manky.

Konec tábora mi zhasila myšlenka, že budu muset sůstod v oddíle, alé pak už mě to přestlo. Alé stejně jsem krásně zvědavá jak ty posádky s cípou potáhneš. To bude práce... A jestli myslíš, že ve škole všechno opřu s taháků, a že budu mít na oddíl čas, tak to si nemysli. Protože taháky používám krásně nera- da a kdybych je začala použí- vat teď, tak bych se tak klepala, že by na to ušelko stejně přišlo.

Gam
Vladimír Kosík
Na hutích 13
PRAHA 6

1 6 0 0 0

Ing.
VLADIMÍR KOSÍK
NA HUTÍCH 13
PRAHA -6

1 6 0 0 0

OVESNÁ KAŠE 1,

POHĚR

30 dkg ovesných vloček
1 1/2 - 2 l vody, nebo vývaru s kosti
sůl
2 dkg másla

POSTUP

Ovesné vločky prokličujeme, popřípadě umelíme
vz. strážku dáváme do hrnce, zalijeme
studenou vodou nebo s vývarem, přidáme
sůl a máslo a na středním míchu
je uvaříme na mírném ohni do měkka
- do zhoustnutí. Hotovou kaši omastíme
máslem nebo na sádce osmaženou cibulí
krm, popř. rozkvečenou slaninou
Podáváme jako příkrm ke zvěřákům
k zelení, masu, z pečiva.
úprava trvá
30. 40 min.

OVESNÁ KAŠE S VEJCI 2,

30 dkg ovesných vloček
6 dkg sádla
5 dkg cibule
4 vejce
sůl
trochu mletého pepře
pozitka

POSTUP

si připravíme ovesnou kaši viz
1. Potom s kosti nebo s rozpuštěným
sádlem osmažíme cibuli, přidáme %

k ovesnou kaši, rozkvečenou vejce
přidáme, popř. opeříme a míchu-
me tak dlouho až vejce zhoustnou
jednotlivé porce rose popřeme jemně
rozkvečenou pozitkou
podáváme jako samostatný pokrm.

KROKETY S OVESNÝCH VLOČEK 3,

CROQUETTES D'ORGE

POHĚR

25 dkg ovesných vloček
3/4 l vody
2 dkg másla
2 vejce
4 dkg sádla
3 dkg cibule
zelený petržel
sůl
mletý pepř

NA OBAROVÁNÍ

10 dkg polohrubé mouky
2 vejce
15 dkg stráhané housky
osi 15 dkg oleje a smetana

POSTUP

Ovesné vločky prokličujeme, vz. strážku
umelíme, dáváme do hrnce a zalijeme
studenou vodou, přidáme sůl, uvaříme
na hustou kaši. Do přechladlé rose
přidáme vejce, vz. sádla osmaženou
dvojitou strážku cibuli a zelenou
petržel osolíme, opeříme. Potom s testu
vytvoříme krokety vz. první připravené
stráhanou, obalíme je sádlem a
osmažíme

duj! gone

Tak už si nemusíš brát pla-
vu nad receptem slanečného ovocia
vložiť tam tie jeho pár posolom.
dovolať sa ti budú chutovať!
Tak máš pri varení trpezlivosť.

duj

NO

OBMĚNA

chut znoret zlepšime, pridáme li ob-
vich pred smažením na zložku var-
ných podrobných klobásk.

PODAVAME

prô, príjem z mäsom a zelenicou.

KARBANÁTKY Z OVESNÝCH VLOČEK

upravujeme stávajúce jato znoret
viz - 3. Osmo uvedených prídav-
ní mliečime však do smetany
1/2 stroušku ocotku utrieť
3 dkg drobce rozkrojené slaneč-
10 dkg umletého maza alebo kvasnic.
a si 4 dkg mliekom zvlhčene
strouhané klobásky ze smetany vytvo-
ríme uvoľni rozkrojené doľme jato
virek a na rozkrojené deji pečeme
ob zlatova
Podávame jato samostatný pokrm.

DOBROU CHUŤ!

ZAPLETAL

1. Ideální tábor?
2. Co můžou mít z t. děti?
3. ————— vedoucí?
4. Kdo má dělat vedoucího posádky?
(vládnosti) rodu?
5. Náčelnice Jtola - vést víc!

OCHOTA

ZABAVNOST PRO VEDENÍ

VZTE JE DO HRM

- 15 min hra
- 15 min šachy
- 30 min hra
- 45 min psychika nebo ten nebo něco
- 30 min zpívání

Československo

1 Kčs
hrací karta
XVII. stol.

Vladimír Kozík

Na kulick 13

Praha 6

1 6 0 0 0

30.9. 1985

Ahoj Gane!

Pišu Ti svůj první láborový dopis a proto
nevím jestli bude dobrý. ~~Ne~~ Nemám s tím
jiště zkušenosti.

Tábor se mi líbil. Když byli pěkní, jediné co
se mi na táboře nelíbilo, byli lidi.
jak křiví. Takže se mi zdálo, že bylo málo
času na svoje věci (odpolední klid). Jinak
bylo všechno krásný. Nevím co mám ještě
psát tak

Ahoj

Dídek! n!

z.a. Vladimír Sládu

VÚ 1113 /FP

340 21 Janovice n/Úhe.

Vladimír KOSÍK

NA HUTÍCH 13

PRAHA 6

1 6 0 0 0

18.10.
Ahoj Ganihu,
med ti odpovídam na tvoje psmo. Vrátili jsme se pak
z výcviku kde jsme každý asi 30 uštin stihli
z kulometu a jinak jsme celý den stáli na
šlehu bez jídla. Strážie je 15 km od kasína
a napátek nás měli pět. Měl jsem nesko-
valit štěstí, protože jednotka násič kulometu,
lehkého jen podle rány, jsem byl nabízen
na automobil a s delšími strážijmi jsem byl
odvozen. Proto mám dnes ještě sílu psát. Venku
je už pěkná klouda a teď se můžu zahřát
čajem, když si ráno na zahradě vajíčko do
jsem tak malá vojenští štábička, spát,
žít, vyzvedat, ráno se ... odd. Nekde
na vojnu tehat, protože každý vidí normální
základní v přijímaci tak mi běhá mráz po
zádech a dýchám zaprvdu ten co říká, že
sokle je jenom masová štábla na at
nás vidělej tak leprve „pročisteme“. Jakto
velitel se musím dvíhat dvíhat, ale přetelby.
Mohlo bych psát ještě o bigoně polních
pauze vzduchem chlazených a dalších radostech
kuch, ale to by se spíše potěšilo než
potěšilo. Jedním z nich je tu příjemná - takhle
podivných usichle až v životě nemidim. Inu
tu dobře vlodej, vazi a ti co nemohli zcho-
dit ani 20. Cítil jsem ležky a vidi jaké hrůzy
ně a zase naplnit soucit budící brát.
Jejich dovozovník je také podivná větna
slovesa jsou nahrazena sloven jekat s
němžni předponami a podivně jména jsou
nahrazena slovy kokot a pica (výložené
kudrce). Poslouchám takhle dva a třím jenom
tyhle slova a ničemu nerozumím, ale oni si
evidentně o něčem povídají. Bigon se tu vyžije
ve všech stádiích vývoje od začátku, přes
plnočlenu, mazačku až po supáka. Vývoj podivný
je po půl roce.

Mám se postavit nejhorší plebs je tedy,
u žensk a jiné je to lepší. Zadní jsme
v izolaci stranou mužstva, je nás padesát.
Přijímaci nám prodloužili o týden - do manevrů
o týden více života.

Do Helene se mi stýká moc, ale můžu se
co nejrychleji si na to tedy vyžít, nic mi
nerobíva než sokle adaptace jinak je to na
úhyn. Musím, ale říct jedno je zajímavé že mě
to tedy dostal nít než 3 týdny na kůstě

Tady nemáme kontakt do civilu. Tady do msta
na moc dlouho a mítím rezervy jen na do
mstaování. Ke konci do bude hořít, ale do út
budu rychlejší (doutat). To je horší teorie
pave je čím jít. Když jsem se loučil nebulil
jsem jenom poso, že to nemá odd a taky jsem
ji do nechtěl dlat dělat, protože měla taky
nakrýjetu. Mám ji odd a vyžili jsme si na sebe.
V noci jsem dostal horečku a první den na
vojne jsem byl nemocný. Když mě sem brcha
verl tak mi bylo na umění jako mace
jeste nilej, ale do taky páto. Jestli do byla
doopravdiva nemoc nebo jenom nemovit
k vojne a konfliktů z neochodu do nem,
ale v každém případě jsem to úspěšně pře-
pochodoval, protože na umoda řekli, že když
mám jenom 300 tak jsem úplně zdravý.

Tak jsme oba ovičti. Bába je sice za Helku
louč, ale já jsem za Helku zdi a vyjde to
nakojno. Jenom dopisy choděj rychle. Do civilu
na vychodu (do vyhlášení senice) nás putěj až
v listopadu a do Prahy se dostanu tak
nejdříve v prosinci.

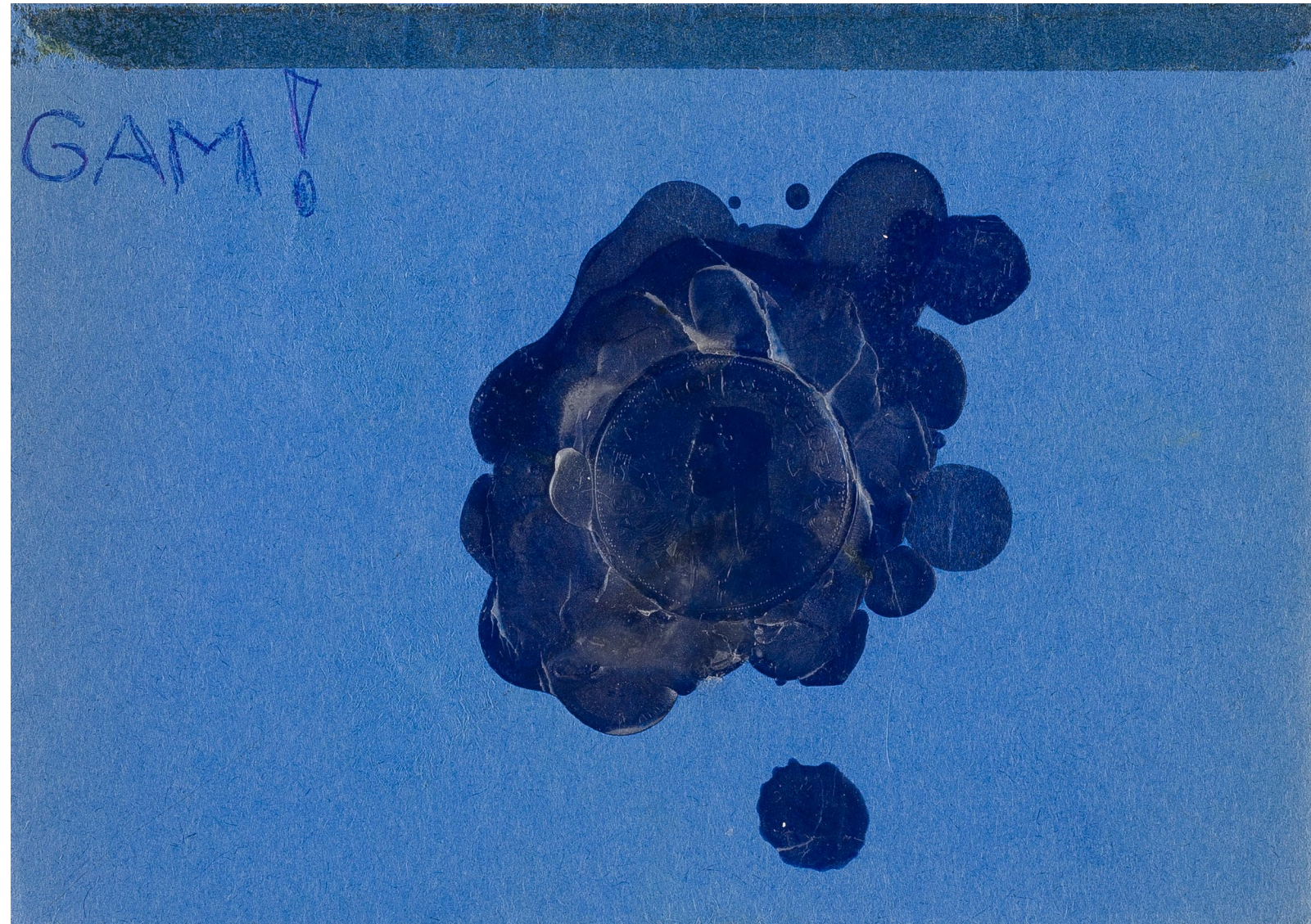
Ty máš jít do kina nebo jet na
výpravu, prostě na chvíli zapomenout, ale
tedy do vyjde vabec. Kultura se zde sice koná
více tedy byl J.P. Brontě se dvěma frisky. Bylo
to lepší než rychlejší přechů v plný prst, ale
jenom o tráhu. Hraza. V kině tu dávají samý
palestiny, a když je něco kumbatelného tak
se do něj nedostaneš co je to sít pro 300 lidí,
když padá tu nít 3500 a vichří tam chvej.

Mám včera dávky o omd oddlu. Jak jsem
se kachal na adrese jsou vichři skoro stejné
samý a to by mohlo být perfektní se silným
kapitankem, ale podle toho co pít se na
Paula a Blandie nedá prakticky spoletnost.
Plas asi bude polehnt ueri soffen, thalau
a oddlem a oddlu srdce dhat učile
nebude. Jedinou naději si myslím je sam,
Baric a samozřejmě Jy. Nedáfe oddlu zadržet
a jestli sám mám být nějak upomocen,
radar, konkrétně prach nebo něčím takovým
tak tu mám dost volna a libito by sem
do dlat něco vutečného. Dopis z sam jde
1 den tak vrahajke.

Tak vrahaj a githni Helmu nítam ven,
přítel sejdou jít koutej Laborty a tak bude
mít asi čas i víc volady.

Poslední Argos

98

Ahoj Game!

Když jsme na Koberu tábor hodnotily tábor, tak si spousta lidí stěžovala na chování ostatních, a já jsem se přidala ke Kocouru tvzení, že to mohlo být horší. Po táboře jsem o tom ještě hodně přemýšlela a dospěla jsem k názoru, že není zrovna nejlepší uklidňovat se tím, že to mohlo být horší. Po táboře jsem si uvědomila, že ta spousta lidí, která byla vlastně na svém prvním táboře díky tomu, že možná měla z níma vznikaly hádky si neměla ani z koho vzít příklad, když jsme se hádaly i my starší.

Byl to první tábor na kterém jsem si zkusila v podstatě někoho vést a zjistila jsem, že mnohé věci se budu muset ještě naučit a hlavně zdokonalit sama sebe. Vlastně teprve při tom jsem si uvědomila, jak to se mnou musel mít takovej sam nebo Slípek těžký (věčně něco zapomenutýho nebo neudělanýho a pak (tím si nejsem zrovna jistá) moc výmluv. Poznala jsem to hlavně na Blumovi, když mu možná křivdim, ale myslím si, že ne^{A kopíro} tak si za to může sám.

A co program?

Lituju toho, že jsem (hlavně zlenosti) nechodila na

dobrovolný putování. Hry, který se nepovedly, myslím že se nepovedly hlavně kvůli přístupu náky'ch jednotlivců, který ~~ne~~ hned jak se jim něco nelíbilo ohrnu'li sosa'k a ke hře se potom stavěli úplně pasívně.

Ted' když připravuju program na první posádkou schůzku tak se mi až kouří z hlavy a přitom buďto nemůžu nic vymyslet a nebo to co vymyslím se mi zdá úplně nemožný a na hlavu postavený. To nic, sice to nepatří k táboru, ale jak tak přemýšlím o hrách tak mě to napadlo.

Ahoj

Ilči (Epísek)

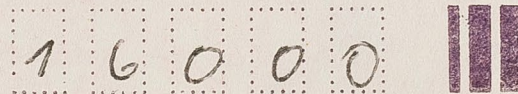

Gam

Vladimír Kozík

Na Kukučích 13

Praha 6 - Dejvice

Alber

AHOJ GAME ?

26. 8. 85

Šenkla háček se mi líbil víc než
ty dva předchozí. Zojínave bylo,
že nás přepočali atakujeme,
i když jsem měla jednou hrůzou
hlídku. Když mě Macarčí vtrhl
a všichni mi řekli o těch Olivo-
rech, že přenášeli velkou šel-
vělec se mi nechtělo vstávat.
Na hlídce jsem byla pořád ve
strachu, protože kolem háčků
pořád někdo dročil a šustil.
Vůbec se mi nelíbilo, že se
lidi háčkali. Hlavní klady
s Karičem. I já jsem se Gorry
byla věnovat ve sporu. I s touto
jsem si často nerozuměla a to
hlavně v souvislosti se Gorry.

Náš rod se mi háky moc nelíbil.
Borík se mi rezavě byl, což
dávka dobře, ale že houci mě
háky začal rozcítovat.
Tak zatím

AHOJ

BUBBY

P.S. Jsme na Alberi a šlo o
celý den vše, takže se mi
nemůžeme vyprout v Ošce.
Gedíme ve slavném, přišel si
dopis a poděkujeme, že
na námi někdo hraje na
kytaru.

24. 8. 1985
Alba

Ahoj game?

Především děkuju toh, co mi i kluci za pitný pohled.
Před 14 ti dny jsme byli s matkou a tatínkem v
jindřichově hradi. Jeden den jsme šli na výlet
k Holným, podívat se na naši staré táboriště.

Táborek je sice trochu zarostl, ale horské je rová.
Kusla asi o 1,5 m a plavaly o m' všude řasy.

Protože bylo vedro, tak jsme se vykoupealy.

Plavaly jsme až na konec řeky, ale všude
byly řasy.

Letos by tam asi rovná moe ideální tábor
nebyl.

Prohlídly jsme si místa, kde jsme měli různé
hrady, byly jsme se podívat na kopce, ve
kterých jsme plnily bobule a při cestě nasypat
jome nasy s trávy a ještě dolů trávy.

Taky jsme na táborišti nasy s kousky, ale
k mokr tam byly jin dva kily.

Při cestě do Mnichu jsme si ještě připomněly
místa, kde jsme užívali slunce.

Tak to bylo, nežli jak to asi vypadá po
druhou stranu na Holný.

Na druhé straně k napsal něco o
tábore Gieigami.

Abych k němu přišel, tak jsem takovýhle tábor
někde měl.

Byla jsem na má starým táboře a pořád
se zhoršovaly.

Na tomhle táboře se mi ~~nejména~~ líbilo to, že
jome se s kouskem skoro vůbec nehádaly.

Když jsme si jednu chvíli nespoumily, sta-
čilo si jin trochu poponut a všechno
bylo zase v pořádku.

Všude myslím vrtaly mezi lidmi byly lipy.
Až na Sory a křivce.

Opět se mi na táboře líbily volné medle
a dřevinní i jednodenní výlety.

Bylo dobré, že si mohl člověk vybrat, jestli
půjde na dřevinní a nebo na jednodenní
výlet.

Oddrozu nikoho čine jsem vřelou věcí,
ale docela mi bylo to už mluvené dago-
mat.

Doufám, že s dřevinní posádkou vřelíme,
ikdyž moe dobrý lidi nemáme. Myslíme, že
kousek má nejen lepší, ale i schopnější
lidi, než my. Pro to se da' dělat.

Tak se mi moc hezky

Ahoj Euzego

PAN

VELEMYR KOSÍK

NA HUTÍCH 13

PRAHA 6

1 6 0 0 0 III

BASIC, TO TUREK, NEKAŽANKA 14, PRAHA 1, 110 00

MAGAMAIK

①

Aljo Game,

25.7.85

Jsem jeden z tisíců, který Ti píše dopis o láboře.

Chci být Te potěšit, něco Ti dát, říct něco dobrého, osvětlit se v svých věcech. Jaro všichni. Třetím dopis. Dne slova. Nic a všechno. Druhá když jsem přijel a řekl mamince, co měla slyšet, přičítám jsem si vaše dopisy z láboře, přičítám a posílám si tak lábnice a písně a přemýšlím. Dopisy byly krásné a smutné. Někteří přetvářeli. Bez hodů jako odpovídat na Tvůj dopis, který opravdu řekl něco jiného než ostatní. Je krásné. Máme to před sebou a říkáme si, že kdyžbych aspoň slusně žil, když už nechytím myšlím. Polusím se napravit oké. To druhé řek, to první poslysem doby.

Máme to ale ještě o láboře. Zbývá se mi. Poslední oddělení dce. Jsem členem několika nevěstic a mužů, a proto mi smutný oddělení navrhl navštívit když jsem přijel na lábor. Do té doby jsem si docela pochutnával řívat - skoro to přehlušilo my ostatní smutky. Ale pak jsem přijel a řekl mi ráčil sdělovat novinky. Do té chvíle jsem se na to těšil. Ale on ráčil mluvit o tom, že všichni odchází, odchází se Bratři a bratři. Pak jsem si na Putování povídal s Voron - ten mi řekl, že odchází Ty, kde pobýval msto a že já mám být radet. Neměl jsem radost ačkoli jsem se rádbyl těšit na chvilku a radu oddělení dce. Ne šejm jsem si m - umělo moral do sah byle keire.

To přišlo na nás a hlavně na nádražím náslužbu v Baňské. Zprávy pocházely nádraží. Nový a nový slady. Když. Smutná mlamochie smutky nádraží. Mnohým jsem si, že odděl už není - zbraň se odchodem Trnám a náslužbu človeka, který nikdy n odděle nebyl. A já mám být radet. Mnoho lidí jistě bořilo a bořilo. Někteří smutkem káče Bratři radet oddělení se kterým si o mlym nerozumím. Ne kterým není človek, po kterým byt radet, o kterýto byt stál, s čím byl si mož' zpozorovat. Ne kterým nemám přikle. Ne kterým jsou lidé, kteří mají být oporou, z domcem a kaski n něm být mltij.

Proč? Ne kterým bude Plas Kapitálem. Nic nebylo proti němu mmaim, ale už nikdy nic pro něj. Je to škoda. Je pravda, že se lecos napadlo nto nedovedlo do konce, ale pořád to mělo Trnu ještě. Povádají byt človek, který rozuměl káče a oddělení. Tedy jinde odděl Plas.

Pak ještě Přemysl, který mi přepsal svým velmi dobrým dopisem, ale která je selouna organizoval, ale se rozumí. Počítá odděl, ale se jednotlivě. Mnoha mím. Kombinace silného káče, poměrně egoistický zaměření rozumu a fotoaparátu. Já. náhoda. Kocou, který dříve ná n odděle amě dce. Opa, která je asi jediný člen n odděle, s čím byl si aspoň trochu čil povídal, ale nejsem si jist jejími boasmanstvími selounstvi. Potom šel oddělení, který bratři lidé, kterým jsem se vlastní nrou nedal. Ne a pak nořící a lidé pak vypadají

Na doll měřeno jsem přemýšlel ve stanu,
kde jsem stál na chodbiře a koukal na do tmy.
Věc mi, že byt sám na chodbiře plnýho stanu
je taky zajišťovaný. Možná' stejne, jako byt sám
a korač. Bylo mi do kůže. Snad jsem i kous
smím. Rozjímá jsem. Smutek a bolest. Vě
jsem udělal plač a smutek v dusi utřítat
a každou vteřinou se uvnitř jako košatán
ulej žít. Vě jsem to nevydržel. Dase něco do-
padlo zprávy. Potom přišla matka a dala
mi utěšit. Kápnutí jsem se utěšit. Snad ji
to potěšilo. Když se vracela z Tělo Dujé, pla-
se mě znovu utěšit, že to bude dobře, že
se oddělí a mi noc nemění, že to taky nás
a kato. Je vedra. Pak přišel ještě Věra a Ben
řikal, že by to nevětil tak čerit, že se Plas pří-
přisobí, že by budeš o oddělení spolupracovat,
a že s mám aspoň částečně d'časněk Posvícenství
dění. Pak šel spát, matka se chvilu kaly. Já
sam byl zase sám. Smutek. Zvěř jsem si číst
Chlebitkova a když jsem ráčil s ránu usírat
se stoji, šel jsem spát. Pak jsem se nebudil
a nevětil, kam mám jít. V ráno v Dujé byl
mondamir, Kajoš a mátošova poť je ne-
vybavená společnost, a ká's bylo plno a tak
jsem kábořik a ciji'sta, kde byl i Tělo. Měřel
Dujé, jak je křehčí' číst nallas d'časněk ve
stanu, který se vrací, aby navštívil ujet.

Asi budu muset sledat smysl oddělení žití
v našem jiny. Tělo a kato, abych já' nakopal
jinde, od žrátkel, který už v oddělení nejsou, a v
oddělení kordabral. Konec koncu dostal od diáblin
s Gatinou dopis, ve který'm píše, že mě postádlý
je taky krásný. Tak vidět, že McRat se mi a
nic' kazojuje. Při oddělení d'časněk, stěm' mu ra-
moko, ale ještě nic jsem řekl, když jsem v
něm měl žrátkle. Já' už jsem našel úpadek
jednoho oddělení, který jsem se snažil porovnat.
Je to smutná věc. Zkušenost. Ověřil jsem.
Asi nemám nic očekávat a jinou d'časněk. Jenom
jenom. Škoda. Snad alespoň doráti d'časněk.
Při. Přes mi, že pokud nepřijedu, šel by sis
o kato všem porovnat. Přijel jsem, ale po-
porovnat bych si o kato šel stejne. Zajiš-
ti by mě by' jociy a to, jestli se můj smutek
na 15 kř vyrazil v pravou čarlu. Stejne je
to škoda. Pakli až budeš potěšov, kámi se
ode mě čes, který si' spokojoval na čerit
kokořle dopisu. Pakl p'ču dopis. Grafomanství!
PROČ VŘECHNO DOPADNE HŮR WEZ MŮŽE

Nejsem náte zřisobit,
abytom to zjedpili.

V. Merta

Basie

P.S.: KONEC KONCŮ, MŮŽE BÝT HŮR. A BUDE!

me krásně rojíma' bokej a hlavně
MS. nejvíce jsem byla vynerвовová,
když jsme hráli s rusoma. To byly
nervy.

Jinak tu tábora nestojí ani nic.
Bořád, někdo někoho promlouvá a
mám jim říkat, že to nemohou,
že je lepší to tomu člověku říct
normou, aby si třeba ty děti
uvědomoval. ~~že~~ Jinak je docela fakt,
že nikomu to vadí, když mu to
někdo řekne a odpoví mu na
to, aby se staral o sebe.
Kocour mi říká, že když mám
spotnout kůži jako on, tak se
ji mám omýt mýdlem, ale
když už ji nějak pění.

Tak aboj a poslouhuj o vodě
Stěpko

Aboj Gamaž

6.5.1985
Hájemník

Tak ti teda můžu se školy v přírodě.

První den, co jsme sem přijeli bylo
mádkování. Krásně jsme viděli Tatra,
ráno a vlnu, jak na jejích vlnkách
svítí slunce. Děláť dny už bylo
katořeno a skoro každý den sněžilo,
ale tady to hned ustalo. Takže
bylo až do 3.5.

Do prvomájového přírodu jsme tady
museli jít taky. Byl ale krásný večer
v Praze.

Kolem hotelu se kterým jsme ubytováni
jsou 2 sjezdovky. Jedna je umělá,
na ní byly odpoledne 1. kroužek
národy se státní.

Že skoro takhle kopce jsou krásně
vidět Tatra.

Přiděním se nám popravu udělalo
mádkování počasí a krasa

Byli jsme na protějším kopci, kde
kluci hráli fotbal a my jsme si
pískali. Byl nádherný výhled na
Tatra. Připadájí mi krásně blízko,
i když na mapě jsou asi
15 km od Hájemníku. Tatra se mi
skvěle líbí. Vůlce se mi měly
do Prahy.

Odpoledne jsme byli ve městě v
Hájemníku, kde jsme si prohlédli S
kostky a měli jsme to i s výkladem
a pak jsme byli ještě v bém.

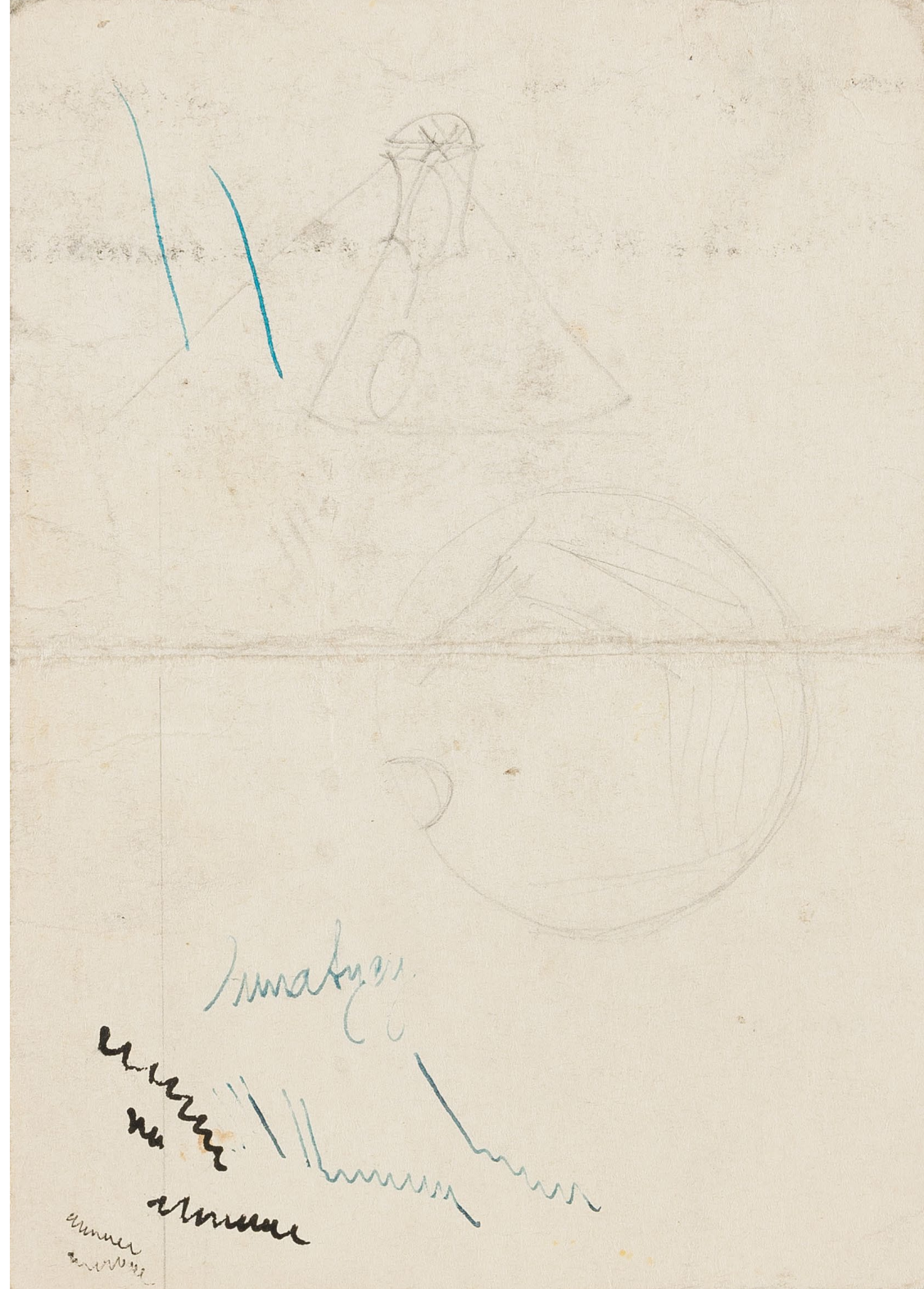
2.5. měli kluci hrát se slovačkama
fotbal a vyhráli. Je na nich vidět,
že se slovačky bojí, protože už si
to s nimi jednou rozdali.

Bylo to pro nás těžké se měnit,
když máš máhýj přecházet a
na dluh otu.

na celodenní výlet do vysokých Tater.
Krásně jsem si měla, aby bylo krásně.
Ustili jsme vyjet konarkou s Tatarské
domnicí alespoň do školního pusa,
ale neradili nás vřetiny a taky to
bylo moc drahé. Tak jsme si museli
na tohovou tramvaj a jeli jsme
do starého Smokovce. Že Smokovec
jeme vyjet posměm' konarkou na
Hrubinok, kde už bylo dost sněhu
a husky, sádná' brčka. S Hrubinku
jeme šli přes Bílhornu chodu na
studnovodské vodopády a potom
nospátek na Hrubinok a po silničku
do Smokovce. Aťka byla rojímová
a veselá, protože to každý'mu
klouzalo a všichni podobí. Pročísti
tam bylo sábradit', ale někde
stýčilo.
Věna bylo ještě taky krásně počasí.

TERMIN	18.4.	25.4.	5.5.	16.5.	23.5.	30.5.	6.6.	13.6.	6.
Pikouš	●								
Blum	●	●	●	●	●	●	●	●	
Aymara	●	●	●	●	●	●	●	●	
Hasič	●								
VOVA	●	●	●	●	○	●	○	●	
Kocour	●	●	●	●	●	●	●	●	
Štopka	●								
Ax	●		●	●	●	●	●		
Macarát			●	●	●	●	●	●	
SAM	●	●	●	●	●	●	●	●	
Basic	●	●	●	●	●	●	●	●	
Buby	●	●	●	●	●	●	●	●	
Mýval	●	●	●	●	●	●	●	●	
Didelin									
SLÍPEK				●	●	●	●	●	
Kot	●	●	●	●	●	●	●	●	
Cipísek		●		○	●	●	●	●	
Gábina		●		○	●	●	●	●	
Thomas	●	●	●	●	●	●	●	●	
GAM		●	●	●	●	●	●	●	
Manka		●							
Sorry			●	○	○	○			
Jirka									
Hujdýb	●	●	●	●					

ÚČAST ● NEÚČAST X POZDĚ ■ OMLUVA ◇ ODPLAVANO ◆

Š Í P

časopis JEDENÁCTKY

Zvláštní číslo vydané u příležitosti 30. výročí založení

Listopad 1966 dal vzniknout oddílu, který ovlivnil dětství několika generací kluků. V listopadu 1996 se sešlo několik z těchto kluků u Lišáka na chalupě v Mařenicích a já po skončení této akce zkouším najít důvod, kvůli kterému se sešli. Popudem bylo výročí třiceti let od založení JEDENÁCTKY, ale patrně nejen mně neuniklo, že slovo JEDENÁCTKA nejen že nebylo skloňováno v sedmi pádech (když už tedy byla důvodem k setkání), ale že tam nepadlo snad ani jednou v žádné souvislosti. Jakoby špatné svědomí, že nám jsou dřívější ideály cizí a tak se mu budeme bránit alespoň neproduktivní hrubostí. Nejsm naivní, abych si myslel, že jedu na shromáždění Mirků Dušínů, kde nepadne žádné hrubé slovo, nebude se pit pivo a cigareta bude v ústech účastníka shledána čímsi opovrženihodným. Začal jsem si však v duchu klást otázku, jestli tato setkání plní nějaký účel, případně jaký, jestli pro někoho není jistou deziluzí a jakou roli v budoucnu chci v těchto setkáních hrát já. V roce 1996 šlo již o šestý sraz za posledních 10 let a těchto deset let ukázalo, že kdo se chce sejit s druhými neformálně, není to problém a příležitosti se dají snadno najít. Trochu mi začalo připadat, že akce tohoto druhu začínají být trochu zbytné a i když jsem cítil, že by např. Dag tu měl být, rozuměl jsem i tomu, proč tu není. To, co by se dalo formulovat jako jakýsi odkaz Jedenáctky, mně není moc cizí, neboť v tom žiji dále v rámci GEMINI, a přijde mi jaksi nadbytečné se scházet s těmi, kteří ač na "parketě" Jedenáctky, jsou naladěni na jinou vlnu. Snažím se těmito několika řádky ne kalit vodu, ale omluvit se za svoji neschopnost zorganizovat podobné setkání ne dříve než v příštím tisíciletí.

Jiným druhem setkání jsou cyklosrazy, které v četnosti dva za rok jsou naopak pro mě příjemné po všech stránkách a přes zdánlivou jednostrannou zaměřenost nepostrádají intelektuální úroveň. Ani tam obvykle nepadne moc slov o Jedenáctce, ale její duch je tam cítit mnohem více a to i přes přítomnost lidí, kteří Jedenáctku nikdy nezažili. Nebo právě proto?

A jak šestý sraz vypadal?

Většina se nás sešla již v pátek 8. listopadu a tato většina také osvědčila dobrý orientační smysl. Vedle hostitele Lišáka prvním na místě byl King-Kong a v průběhu večera ještě dorazil Delf, Zdena, Alisek, Miki, Sibi a moje maličkost, druhý den ráno nám dělá budiček Jindřich VIII. s Helenou a přijíždí Tomáš M., Zajíc, Jura, Mýval, Jezevec, Vydra a Křemsa. V sobotu vyrazíme za nepříliš příznivého počasí na vrchol nejvyššího kopce v okolí, kterým je Luž. Cestou zpět jdeme přes Horní Světlou k Zelenému jezeru, navštěvujeme Milštejn a cestou k Mařenicím se navečer setkáváme s Křemsou. Po večeři v blízké restauraci a nějakém vypitém pivu bylo nejteletuálnějším tématem vztah pana prezidenta a herečky

Veškrnové. Trochu nás to rozdělilo, skoro by se dalo říci generačně: my starší jsme byli přece jenom trochu více přející než ti mladší.

Druhý den je už kratší. Dopoledne vyrazíme přes Krompach, okolo tisíciletých tisíc na Hvozď, po poledni uklízíme, balíme a za naprosté absence pokřiku Jedenáctky se rozjíždíme do svých domovů.

Na závěr bych rád poděkoval Lišákovi, který byl dobrým hostitelem a jen doufám, že jsme chalupu uvedli do takového stavu, že Jandovi nebudou mít důvod na nás vzpomínat ve zlé.

Pohled do minulosti - rok 1996

Uskutečnily se dva cyklosrazy. Jarní cyklosraz se konal ve dnech 24.-26. května na základně Jedličkova ústavu pod Novohradskými horami. Celkem se nás zde sešlo 24 - nejpočetnějším týmem zde byli Konfršťáci, nejvzdálenějším týmem Lelen s Ondrou (Ze Stuttgartu). V sobotu jsme probrousili Novohradské Hory včetně různých zajímavých zákoutí (Terčino údolí s vodopádem, Lázněmi a tvrzi). Patrně bychom toho stihli více, kdybychom nechtěli poobědvat v jedné soukromé restauraci, kde výkony personálu znatelně pokulhávaly za požadavky hostů. Neděle byla věnována návštěvě Třeboně. Počet účastníků ubral trochu na atmosféře akce, neboť nebyl prostor, abychom si každý popovídal s každým. Větší intimitu naopak poskytoval podzimní cyklosraz v Šidlákově, kterého se zúčastnilo pouze šest osob. Z části to bylo dáno nemocností, ale hlavně asi také předchozím deštivým počasím. První den jsme projeli Haltravou, druhý den byl věnován příhraničním asfaltkám v okolí bývalého záměčku Diana. Kola dostala zabrat a tak nám Miša připravil hadici.

A budoucnost?

Původně plánovaný jarní cyklosraz jsme se rozhodli uskutečnit místo Pajdou nabízených Jizerských horách opět na Šumavě a to v oblasti Šrni. Tento sraz se bude konat ve dnech 23.-25. května 1997. Patrně při ubytování si vzpomeneme na své skautské mládí a zatáboříme v některém z pěkných šumavských kempů. Vzhledem k tomu, jak dosud probíhá zima, lze očekávat, že v kempu se budeme střídát s ustupujícím sněhem. Propozice budou zaslány zhruba na začátku května a to bud' těm, kteří se zúčastnili některého z minulých cyklistických srazů a nebo těm, kteří o to do začátku května písemně požádají (adresu mám pořad stejnou). Podzimní sraz bude pravděpodobně ve dnech 12.-14. září na tradičním místě - Šidlákov v Českém lese. Propozice budou pro mě utajené cyklisty opět na vyžádání, pozdější zájemci riskují přespaní ve stanu.

Pokud se najde ještě mezi čtenáři takový, jehož pohybová aktivita snese ještě nějakou zátěž, nabízím možnost pravidelně každý čtvrtek v době od 19,30 do 21,30 hod. se zúčastnit tělocvičny na ZŠ Květnového vítězství v Praze 4. Platí do konce dubna 1997.

Těm, kteří plánují již nyní dovolenou a uvažují o jejím aktivním prožití navíc v zajímavé krajině, se mohu zmínit, že GEMINI bude pravděpodobně pořádat cyklistický okruh okolo Irska zhruba na konci června a na začátku července 1997 a pro některé přínosné jedince by se jistě v takové expedici našlo místo. Je však třeba projevit včas zájem.

Fletcher

ADRESÁŘ JEDENÁCTKY prosinec 1996

Účastníci 6. srazu JEDENÁCTKY - 8.-10. listopad 1996 Mařenice

MUDr. Aleš Leger	Alisek	P7, Korunovační 20	378609	24323730
MUDr. Libor Pošta	Vydra	P9, 9. května 18	703654	
JUDr. Zdeněk Novák	Zindulka	Domažlice, Palackého 209		0189/2164
JUDr. Tomáš Mílec	Mýval	P2, Chodská 5	251470	24212781
PhDr. Jan Pičman	Delf	P10, Vykánská 5	775471	423536
Ing. Zdeněk Práda	King-Kong	P7, Nad Kazankou 131/33		6880168
Ing. Jan Mothejzík	Sibi	P10, Hostýnská 516	775433	67154900
Ing. Tomáš Mařík	Tom	P4, Libuňská 347		6842271-5/269
Ing. Jindřich Kulíř	Jindřich VIII	P4, Branická 36		
Ing. Helena Kulířová		P4, Branická 36		
Ing. Vladimír Jäger	Křemsa	81735 Munchen, Strehlerangerstr. 15		
		0049-189-6379520		99140223
Ing. Martin Podhajský	Jezevec	P7, Čechova 30		6925036
Jiří Miška	Miki	P6, U 5. baterie 16	24316408	535568
Jiří Podzimek	Jura	Řevnice, Smetanova 442/12	9914204	
Vladimír Fuksa	Zajíc	P6, Navigátorů 604	3017066	
Miroslav Janda	Lišák	P7, Šmeralova 10	381860	
Václav Bernard	Fletcher	P4, Kutlova 3066	4012104	90003304

Ti, kteří se omluvili

Václav Kopecký	Dag	P1, Nenudova 45	5376503	
Ing. Petr Klir	Lelen	70190 Stuttgart, Werderstr. 5		
		0049-711-2865736		
Ing. Vladimír Kosík	Gam	P1, Liliová 6		6272935
PhDr. Richard Jedlička	Rififi	P5, Renoirova 650	7980284	263396

Černá deska

Ing. Petr Žák	Kukačka	P5, Staropramenná 26	543740	
Ing. Rostislav Tomeš	Bob	P1, U luž. semináře 11	539739	
Ing. Vladimír Šteflec	Gwym	P6, Do roklí 44	398298	3163638
Ing. Petr Pávek	Črp	463 66 Jindřichovice p. Smrkem 45		
Ing. Jiří Háek	Oko	P5, Peši 2	546767	3114841
Zdeněk Plavec	Pajda	463 66 Jindřichovice p. Smrkem 83		
Pavel Pávek	510	P7, Korunovační 15		
JUDr. Jan Krivánek	Santi	P9, Smikova 833		
Mgr. Vladimír Halada	Vova	P8, Sokolovská 45	2320046	
Pavel Křikava	Vevera	P4, Podolská 116	439304	747429
Jan Konfršt	Jano	P6, Na Dionýse 1717/2	3115758	
Zdeněk Vokoun	Žralok	P2, Budečská 5	258609	
MUDr. Miroslav Svoboda	Bruce	P7, Heřmanova 22	381533	2315361

Seznam definitivně opustil Joska, který v tomto roce podlehl své nemoci. Ze seznamu se nám vytratil Belzouš, který nejví o Jedenáctku ani korespondenční zájem. Ze seznamu se vygumují postupně i další, kteří neplati příspěvky a ani nejví zájem o setkání.